UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 4. Ductus est. Ad tentationes ductus est Christus donis Spiritus S. cuius opera omnibus sunt rationibus superiora, iuxta Theologiæ disciplinam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53012

Visual Library

vigilias ; orationes , ieiunia, voluntariam paupertatem , miſericordiam, humilitatem, maxime vero a dentem in Chriſtum amorem,cuius vnico Sanctiſſime crucis ſigno debilitatus aufugit: Hoc vero nos maxime ſolatur,quod de hoc teſtatur S.Mater Terelia,quæ huins conſideratione , per Dei gratiam , tantum ſuper omnes dæmones obtinuit dominium ; vt (inquit)illos non pluris faciam , quam muſcas, mihi tam excordes videntur , ut dum vident me illos flocci pendere,vires omnes perdant. Illos Chriſtus Dux ſtrenuus adeo humiliauit , & confregit : vt ſumpto manibus crucis vexillo : non abhorrerem (inquit illa) illos brachiis meis conſtringere, nam mihi factu perfacile eſt illos crucis ſigno , cunctos ſuperare : unde & illos prouocans ait : Venite modo cuncti,quia cum ſum Chriſti ancilla cunctos pedibus proſtratos deridebo, experiri volo, quibus viribus polleatis.Concludit tandem verbis eo dictis acumine , quo ut plurimum, conſueuerat. Hos ego terrores non capio , dæmonium, dæmonium, cum & nobis dicere liceat , Deus , Deus , & eis timorem incutere. Quid hoc? Hoc ſine dubio eſt; quod ego plus timeam illos, qui adeo timent diabolum , quam ipſum diabolum. Ad rem narrat ipſa S.Mater hiſtorias lectu dignas , qua ratione guttula aquæ benedictæ fugauerit diabolum , qui eam diuexabat , & alios multos illorum, conformiter ei quod ipſe mihi narrauit, qui præſens adfuit morti piiſſimi P, Magiſtri F. Ioannis Micon Conuentus mei Prædicatorum Valentiæ, de cuius beatificatione processus inſtituetur , qui dum extremo luctaretur ſpiritu, vidit dæmonem ex una cellulæ parte,quaſi iocantem & irridentem, & religioſo cuidam ait: verſus illam partem aquam diſpergite benedictam , qua diſperſa , illis illudere cœpit , oculis in illam ſemper partem contortis inquiens : O vercordes, ignaui , quos una aquæ benedictæ guttula terret, & in fugeam compellit. An dari poſſit imbecillior inimicus , aut qui minus debeat formidari? Eia igitur, o Chriſtiane , aduerte, te contra iam ſubiectum & proſtratum decertare inimicum, proinde grauiſſimam tibi inuri maculam , ſi te ab illo vinci puſillanimem patiaris. Non tanti fuit momenti proſtrauiſſe Dauidem, Samſonem, Salomonem, quinimo & ipſum Adam , inſuper tot ſtrenuos & fortiſſimos Duces : erat enim tunc virtus eius ac potentia vegetior, infractior, petulantior; Modo vero vires eius Chriſtus confregit. Iam canis rabidus ...nexus gemit , ut ait D. Aug. iam leo rugiens caueæ incluſus latrare poteſt , mordere non poteſt ut nobis deſcripſit D. Ioannes quem ſupremus Dux noſter vinxit : *Apprehendit draconem, ſerpentem antiquum, qui eſt diabolus, & ſatanas, & ligauit eum.* Quid ligatum times canem quid leonem formidas catenatum ? Etiam huic pueruli inſultant , dum ſic reuinctum conſpiciunt.

Ser. 167 de ...

Apoc. 20. 2.

§. 4. Ductus eſt. *Ad tentationes ductus eſt Chriſtus donis Spiritus S. cuius opera omnibus ſunt rationibus ſuperiora , iuxta Theologiæ diſciplinam.*

ALiam proponit nobis rationem D.Tho. Cur Chriſtus in arenam deſcendere cum aduerſario noſtro,quaſi præſentibus nobis , voluerit:& hæc illa eſt, ut ſuo nos exemplo & imitatione inſtrueret,cum eo digladiari, & modum doceret,quo illum debellemus Hanc rationem dedit D. Aug. ubi hoc ſubtiliter aduertit. Duabus nobis fauet manibus Chriſtus : una, ut Redemptor,altera ut Præceptor:hæc enim duo officia in ſalutem noſtram ſibi aſſumpſit: Vt Redemptor , de poteſtate nos eripuit ſæuiſſimi huius tyranni, eum ſubiiciendo,& vires eius confringendo,& nobis ſuas contribuendo, ut per illas noſtræ ſint viribus totius inferni ſuperiores. Et ut Præceptor nos inſtruit, nobis videntibus decertans: quaſi nobis dicat : *Quod me videtis facere, cito facite* , hæc verba ſunt Gedeonis ad milites ſuos quodam ſtratagemate hoſtes ſuos Madianitas deterrentis. Chriſtus,ait Diuus Auguſt. *Diabolo ſe tentandum præbuit , vt T.I. ad ſuperandas tentationes eius , mediator eſſet , non ſolum per adiutorium , verum etiam per exemplum.* Huius ratio eſt, quam aſſignant D. Chryſoſt. *a* D. Ambroſ. *b* D. Leo Papa *c* & opinatur D. Tho. *d* eam eſſe quam legimus apud D. Pau. *e Tentatum per omnia, pro ſimilitudine abſque peccato* , q.d. quod omnia tentationum genera ſufferre dignatus ſit,ut in omnibus nobis daret ſuiipſius exemplum,&ex eo eas ſuperare diſceremus. *Tentari ſepe miſit,* (inquit.) *Vt hominem quem gerebat ad noſtra imitationis temperaret exemplum.* Diuina ſunt hæc verba , quæ multa indigent declaratione ait D. Au. *a* Proinde quidquid hoc in conflictu ab eo peractum videmus, ait Diuus Cypria . totum nobis eſt inſtructio, ut eum addiſcamus ſuperare, *Voluit Sapientia Diuina & erudiendos informare exemplo , & intra tentamenta , proponere documenta.*

Loc. cit.

Lib. 4. de Trinit.

Iud. 7. 17.

D. Aug. Loc. cit.

a Hom. 13. in Ma.

b In Luc. 4. Luca.

c Serm. 1. de Quadrag.

d In Luc. 4. ad Hebr.

e Hebr. 4. 15.

a Lib. 4. de ciui. c. 21.

b Lib. de tentatione Chriſti.

Voluit

Voluit Chriſtus per omnia tentari, ut ait Apoſtolus nobis ad exemplum & eruditionem. Eſt etenim vera illa arbor, cui omnes aſſimilari debent iuſti. Et de illo, qui arbor eſt, dixit Dauid. *Erit tanquam lignum.* Fuit arbor hæc, eo modo plantata, ut in eam aquarum torrentes inundarent, omnes ſcilicet tentationes, ut declarat Diuus Ambroſius: Expendit hic Doctor, Dauid de viro iuſto loqui, qui iam nunc in hac vita beatus eſt: *In ſpe beatus vir, qui non abiit in conſilio impiorum,* & in altera beatus erit, *In re in poſſeſſione.* Hic, inquit, erit tanquam verum lignum plantatum ſecus decurſus aquarum. Quæ arbor eſt hæc, niſi Chriſtus? Videtur enim tangere arborem illam a Deo in medio Paradiſi plantatam. Arborem vitæ; ipſe etenim eſt, qui dat vitam mundo, & ob hoc, inquit Sanctus, D. poſuit eum Deus, *In medio paradiſi.* Primo, ut per eum cuncti inſtruerentur: qui ſe cunctis præfecit præceptorem. *Pulchre legitur in medio lignorum aliorum quia erat in medio diſcentium.* Ita etiam ipſe loquitur quando ſeipſum præbuit diſcipulis ſuis humilitatis exemplum: *Ego autem in medio veſtrum ſum; de quo & Salomon dixit. Lignum vitæ eſt omnibus percipientibus eum.* Ad hoc venit, fuit plantatus, ut iuſtos præiret exemplo, de eo enim quod eſt, & quod acturus eſt, loquitur Dauid. *Et erit tanquam lignum, quod plantatum eſt, ſecus decurſus aquarum.* Et ideo illud ſecus decurſus aquarum plantarunt. Dicuntur in S. Scriptura aquæ, tentationes, quæ ex rebus terrenis, inquit D. Am oriuntur. *Sunt aquæ quas nobis prohibet bibere Hieremias, dicens, quid tibi & viæ Ægypti, ut bibas aquam turbidam?* O quot aquis abundat vita hæc, quæ decurrunt & arbores impellunt. Sunt aquæ Tygridis, rigantis Aſſyrios, ſunt aquæ Euphratis, rigantis Babyloniam, ſunt aquæ Phiſonis rigantis terrã Heuilath. Et hoc aliis verbis dixit D. Ioa. *Omne quod eſt in mundo, aut eſt concupiſcentia carnis, aut concupiſcentia oculorum, aut ſuperbia vitæ.* Carnis deliciæ ſuperbia, & auaritia. Tigris curſu rapidiſſimus percurrit ſuperbos Aſſyrios: Euphr. Babyloniam interluit carnis: Phiſon aquas adducit diuitiarũ.

Psa. 1. 1.
In Psa. 1. Li. 2.
I. Christus arbor est in medio paradisi.
D. Am
Psalm.
1. Ioan 2. 16.

Notat D. Amb. id quod notauerat Spiritus S. quod Phiſon irrigat terram Heuilath. *Vbi naſcitur aurum, & aurum terræ illius optimum eſt: ibi inuenitur bdellium, & lapis Onychinus.* Non hoc fruſtra dixit S. S. Phiſon, (inquit) ſignificat. *Oris commutatio Merito oris illic commutatur, ut non teneatur promiſſorum fides, ſed ſit in ore dolus; vbi eſt aurum bonum.* Vbi viget & fulget aurum, oris commutatio inuenitur, & cogent te id dicere album, quod dixeras nigrũ, ut patet in militibus Chriſti ſepulchri cuſtodibus: *Auaritia enim (inquit) fidem frangit, nec tenet verborum ſimplicitatem, ornamenta quoque pretioſa, mentem animumque commutant, ut aliud pectore & aliud in ſermone ſit. Plantatus ergo recte dicitur Chriſtus ſecus decurſus horum fluminum, non in ipſis decurſibus, ut finitimum, non demerſum intelligas.* Verumtamen attendas, quæſo, quam fortiter decurſus aquarum ad arborẽ allidant: primo enim cum deliciis tentat Satanas carnis in articulo neceſſitatis famis: ſecundo ſuperbia, in ipſo tẽpli pinnaculo: Aſt omniũ grauiſſima tentatio, diuitiarum fuit, qua diabolus Chriſtum ad oris commutationem cogere moliebatur. *Fuit diuitiarum obiecta tentatio. Cum omnia regna terræ ei inimicus offerret, ſi procidens Dominus eum adoraret.* Verũtamẽ hæc ita cõtigerunt, ut nobis præiret exẽplo & documento, qua ratione eius tentamentis illuderemus: cum enim ſibi iuſtus debet proponere. *Vt ſit ſicut lignum plantatum ſecus decurſus aquarum.* Omnia tentationũ genera pertulit Chriſtus, *Tentatum per omnia* inquit Apoſtolus.

D. Am Gen. 2. 11. 12.

Ac ſi diceret, inquit D. Amb *Permiſiſti me tentari omni tentatione.* Et pſalmographus. *Omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.* Secundum hæc, id nobis incumbit, ut in eum oculos noſtros dirigamus, monente nos Iſaia. *Erunt oculi tui videntes præceptorem tuum.* Et diligenter attendamus quidquid egerit: hic namq; optime quadrat D. Greg. ſententia; *Omnis Chriſti actio, noſtra eſt inſtructio.* Quot actiones in hoc opere, tot nobis ſcribuntur documenta. Conſideremus igitur illa, quorum primum ſit id: de quo inſtruimur ex eo quod ait D. Matth. *Ductus eſt Ieſus a ſpiritu in deſertum, ut tentaretur.* Baptizatus eſt, præclariſſimis illis circumſtantiis, quas delineant Euangeliſtæ, & ſtatim repletus S. S. aſcendit de Iordane, & eodem agebatur ſpiritu in deſertum, ut tentaretur: *Ductus eſt* &c. Notat D. Chr. modum loquendi, ſub quo profundum latet myſterium. Non dicit Euangeliſta, quod iuerit, ut tentaretur: ſicut dicitur, quod *Abiit Ieſus trans mare Galileæ,* nec eo venerit, ſicut, *Venit Ieſus in ciuitatem Samariæ* Nec item quod ſeceſſerit in deſertum: ſicut *Seceſſit in partes Tyri & Sidonis.* Sed bene *Ductus eſt a ſpiritu* &c. Quaſi vi quadam raptus, & actus a ſpiritu ſicut declarant D. Mar. *Expulit eum ſpiritus in deſertum.* & D. Luc. *Agebatur a ſpiritu in deſertum.* Quæ verba ſignificant, explicatore D. Cyrillo interiorem quendam impulſum, eumq; fortiſſimum, quo eum Spir. S. impellebat, agebat, rapiebat, expellebat in deſertum

Psa. 87 & Isai. 30. 20.
II. Christus nobis est exemplar vitæ.
Hom. 13. in Matth.
Ioan. 6. 1.
Ioan. 4. 5.
Matt. 15. 21.
Mar. 1. 12
Lib. 2. de fide ad reginas. [illegible]

tum quibus verbis nullo modo velim intelligendum, interueniſſe aliquam violentiam libertatis noſtræ deſtructiuam, ſed iis ſignificari, quam longe Chriſtus abfuerit, vt ipſe eo tenderet, cum eo modo expulſus fuerit quo ſæpius S. S. ſanctioris vitæ viros impellit, ita ut, manente libero arbitrio, magis proprie de iis dicatur, quod ſpiritu fuerint agitati, quam quod proprio motu eo ſeceſſerint; iuxta Apoſtolicam phraſim; *Spiritu Dei aguntur.*

Rom. 8. 14.

12 Ad huius expoſitionem, ſuppone hanc doctrinam Catholicam, quod præter virtutes acquiſitas & infuſas, quibus homo operatur bene, ſint & dona S. S. quibus mouetur ad opera præclariora, quod docte diſputat D. Th. Currus ex ſe grauis eſt, ob materiam ex qua formatur; & hoc ſuo pondere facile deorſum currit, at ſurſū aſcendere, difficillimum, ut vero ſe eo verſus mouere poſſit, neceſſarium eſt ſeuum quo rotæ & axes inungantur. Eſt homo, inquit D. Amb velut currus, quem potentiarum ſuarum trahunt rotæ ex ſe grauiſſimus: componitur enim ex graui corpore, quod ad una deprimit: *Corpus quod corrumpitur, aggrauat animam.* Ac proinde nullo negotio in profunda demergitur; *Cuncta cogitatio cordis intenta, eſt ad malum omni tempore.* At vero, ut ad bonum aſcendat, quia hoc ſurſū eſt, magnas patitur difficultates, & neceſſario requiruntur virtutes & Dei dona, quibus potentiarum rotæ inungantur. Ecce cur animæ virtutes & dona infundantur. Quæres: quæ ſit differentia inter virtutes & dona? Reſp. Ambo mouent hominem ad bonum, ſed eius ſunt duo genera, & ad vtrumlibet poteſt homo dirigere ſuas actiones. Vnum, ſecundum rationem naturalem animæ noſtræ impreſſam, vel ſupernaturalem declaratā per Deum in Scripturis aut S. Matrem Eccleſiam; Vt ad hoc bonum tendamus ponuntur, & ſunt neceſſariæ virtutes. Fides donum intellectus, quo anima tua erigitur, ut ea credat, quæ nec vidit oculus, nec auris audiuit, nec potuit cor humanum imaginari. Spes in voluntate tua, qua aſcendit anima tua, & cœlos penetrat illud, ſperans, quod nullæ creatæ vires poſſunt obtinere. Ob hoc ait. D. Paul. vſque ad intima aſcendere facit: *Spem incedentem vſque ad interiora velaminis;* hæc te ſecurum reddit in huius vitæ calamitatibus, ut nauim anchora, *Sicut anchoram animæ tutam, & firmam.* Charitas & ipſa in voluntate, ut ei det vires, quibus ſupremum illud diligat bonum, quod omne ſuperat deſiderium. Prudentia intellectu, quæ tibi media ſuggerit, ad ea quæ agenda occurrunt. Iuſtitia in voluntate, quæ te cogit, dare vnicuique, quod ſuum eſt. Fortitudo in iraſcibili, quæ te in periculis animat: & Temperantia in concupiſcibili, quæ te ad ieiunia & mortificationis opera compellit.

1. 2. q. 68.

Lib. 2. de Abra. c. 8.

Sap. 9. 15.

Gen. 6. 5.

III. Quæ ſit differentia inter virtutes & dona.

IIII. Boni ſunt duo genera.

Heb. 6. 18.

Aliud quoque datur bonum, cuius bonitas nō deſumitur, nec dependet ex regulis rationis, ſed ex particulari S. S. impulſu; ſicut Samſonem diruere Templum dum ſe ipſum occidit, ut Philiſthæos interimeret. Prodire Dauidem adoleſcentem, inexercitatum ad arma funda & ſaxis, Gigantem adorientem, militem veteranum, qui eum ut fruſtum panis deglutire poſſe videretur. Proſilire mulierem decora facie, velut Iudith, inter diſſolutas militum legiones tranſire, & admittere pernoctationem in eodem cubiculo cum Duce adeo libidinoſo Holoferne, qui in eius exarſerat concupiſcentiam. Se ignibus deuorandam inijcere, & manus præuenire tortorum in S. Apollonia: diſcedere Alexium Roma, deſponſatum verbis de præſenti, ſponſam deſerere, non ei communicato rei negotio, cur ſic, quo ſic &c. Totum hoc bonum erat, cum vt tale nobis proponat Eccleſia & S. Scriptura: verumtamen non dependet eius bonitas ex naturali, ſeu ſupernaturali ratione: ſecundum enim illam, non tantum non eſſet bonum, ſed vt malum cenſura notandum, ſed ex particulari dependet impulſu S. S. qui in ſuis decretis & actionibus, regulis ordinariis rationis non alligatur. Vt vero quis ad tale bonum agitetur, quod eſt ſupra omnem regulam, requiruntur (inquit D. Thom.) dona S. S. quæ nihil aliud ſunt, quam qualitates quædam Diuinæ, quæ animam perficiunt; vt ſe commoueri & duci ſinat, ad talia bona, quæ omnem rationem & legem excedunt. D ij

Hoc Chriſtus indicare voluit Principi Synagogæ Nicodemo, illa tam ſublimi Theologia, quā D. Ioan. deſcripſit: cuius tanta eſt profunditas, ut ad eius primum ingreſſum, ſe ſubmerſum magnus ille doctor fateretur, dum ait: *Quomodo poſſunt hæc fieri?* Reſpondet Chriſtus; *Spiritus vbi vult ſpirat, & vocem eius audis, ſed neſcis vnde veniat, aut quo vadat.* Quidā S. S. Græci Patres, (ut notat D. Tho.) arbitrati ſunt, quod Chriſtus locutus ſit ex metaphora venti, quem dicit ſpiritum at communis ſenſus habet, quem ſequitur D. Thom. quod ad litteram loquatur de Spiritu S. eiuſque ſupernis motibus. Sic intellexerant D. Athanaſi. Baſil, Gregor. Nazianz. Hieron Auguſt. & Gregor. apud Toletum. primo dicit: *Spiritus vbi vult ſpirat.* Inſpirat, incitat, mouet Spiritus Sanctus quem ſibi placet: quia, vt notat D. Gregor. Nazianz. aliquando diuitem

Ioan. 3. 8.

In c. 3. Ioan. lect.

In c. 3. Ioan. Annotat. 13.

præterit, & pauperculo opilioni inſpirat, vt Amos, qui cum grege ſibi commiſſo montes Theeuæ obambulabat, Eliam mouet, quem neſcias vnde prodeuntem, ſimiliter & alios prophetas. *Aliquando* impellit ignorantem, & mundi doctiſſimum creat, vt patet in *Apoſtolis*, omittens orbis doctores ſapientiſſimos. *Aliquando* gratia ſua decorat peccatorem cauteriatam habentem conſcientiam, vt Latronem, Magdalenam, *Saulum*, in quibus manifeſtum eſt, quod *Vbi vult ſpirat*. Hoc idem dicit Diuus Paulus: *Hæc omnia operatur*
1.Cor.12. 11. *vnus ac idem Spiritus, diuidens ſingulis pro vt vult*. Nota illud: *Pro vt vult*; quod idem eſt, quod Chriſtus ait: *Vbi vult* quod tempori non alligetur, nec loco, nec occaſioni, nec impulſui, nec ingenio, nec veſtræ determinationi: operatur, inſpirat, mouet, determinat, *Vbi vult* dicit Chriſtus, *Pro vt vult* inquit *Apoſtolus*. *Vocem eius audis*, quia realiter vir ſanctus & hoc Diuino Spiritu motus, ſentit in ſe ipſo illum impulſum, qui fit quadam libera violentia, quo, licet moueatur, non perdit libertatem; inſuper & mouetur, & cum Diuo Paulo, agitur, non tamen violenter. *Attamen* in caſibus particularibus, nec dicere poſſet homo, nec dare rationem, eius qui eum mouet, nec ob quam cauſſam; *Neſcis vnde veniat, aut quò vadat*.

Sublimis eſt hæc doctrina, quam nolim accipias, vt credas, impulſus quos ſentis, omnes eſſe à Spiritu ſancto nec ſub eius prætextu ſuas inaurare velis ſenſualitates, vt aliqui noſtri temporis fecerunt: qui in ſtatu Religioſo, carnales, laicique viuebant, fingentes, vel credentes, impulſus venire de Spiritu ſancto qui diabolo vel carne auctore exurgebant, ac proinde cum dubius fluctuas, viros doctos & ſanctos conſule, quos Deus poſuit in Eccleſia: de quibus in noſtris tractatibus. Hinc trahit Diuus Thom. quod ad actus virtutum, propriè homo ſe ipſum moueat, quia illos ex deliberatione facit, ſecundùm regulas rationis naturalis ſeu ſupernaturalis; & regulam aſſignare poteſt ſecundùm quam operatur. *Attamen* in actibus donorum Spiritus ſancti propriè non dicitur, quod ipſe homo eos agat, vel ſe moueat, ſed quod agitetur, & moueatur à Spiritu ſancto, quia tales non facit eo modo, vt ſe per propriam deliberationem moueat conformiter rationi ſeu regulæ, ſed per impulſum ſuperiorem qui omnem excedat rationem, quare & ſi ab eo eius ratio quæreretur, cur hoc fecerit, neſciret, nec poſſet eam dare: hæc omnia explicauimus alias. Hinc lucem D. CHR. accipit phraſis hæc Euangeliſtarum: Dicente Hom. 13. vno: *Ductus eſt à Spiritu*, alio vero: *Expulit eum* in Matth. *Spiritus*. *Alio*. *Agebatur à Spiritu*. Nullus Tract. 7. §. vero dicit; quod eo iuerit: quia ire vt tenta- 18. 19. retur, & in deſertum ſecedere, vt ibidem periculoſas perferret tentationes, non eſt virtutis actus, & ſi ipſe eo ſponte receſſiſſet, non fuiſſet optimæ rationi conſentaneum, nec legibus diuinis, vel Sanctæ Eccleſiæ; ſed quod actus fuerit donorum Spiritus S. Quibus illum mouit, expulit, inſpirauit: D. Ambroſ. arbitratur Chriſtum fuiſſe motum dono conſilii, vt Samſon: alii vero dono fortitudinis, vt David, vt in arenam deſcenderet cum gigante illo infernali decertaturus. De quibus actum Tract. 7. eſt. ci.

§. 5. *Quicumque ſe temerariè tentationibus ingeſſerit: proſternetur cum Dauide, quem vero Deus ad illas adduxerit, victor euadet cum Ioſeph.*

ECce igitur primum documentum, ait D. Chryſ. nobis à ſupremo Duce præſcriptum. 14
Si Satanam ſuperare mens ſit, ne eo acceſſeris, Hom. 13.
vbi ipſe te tentet, nec quæras, nec intres ſeu te in Matth.
ingeras tentationibus: hoc enim non eſt rationi conſentaneum; quin potius, ſecundum illam, (ait D. Cyprian. *a* quem ſequitur D. Auguſt. *b*) eas expedit fugere: notiſſima enim eſt ea Spiritus S. ſententia. *Qui amat periculum, peribit in illo*. *c* Manifeſtum eſt, & dicimus: quod, qui candelam accenſam ad feneſtram producit, vbi furentes perflant turbines, nihil aliud deſideret, quàm vt extinguatur. Et ſi te ipſum in lacum leonum immiſeris, & cum fortiſſimo leone decertaueris, manus in molares eius inieceris, quod ab eo intendas dilacerari. Et ſi fornacem intrare volueris ita accenſam, vt flammæ eius in cælum conſcendant, qualis illa erat Babylonica, patet omnibus, quod in cineres redigi præoptaris. Hoc verum eſt, ſi tu teipſum occaſionibus ingeras; verum ſi te Deus huc adducat, iis objiciat periculis, & ad illa diuino eius ſpiritu impulſus acceſſeris, ipſe tibi dexteram porriget, vt liber euadas, ſicut Danieli in lacum leonum iniecto, qui inter eorum ſeptem illæſus reſedit, & pueris Babylonis in medio fornacis, inter ignium flammas ſtuppa, naphta, pice & malleolis reaccenſas, quia

a Lib. de orat. Dominica.
b Lib. de dono perſeuera c. 6.
c Ecc. c. 3. 27.

1. Similitudo.